Dones majors, víctimes invisibles de la VdG

written by DF Diario Feminista | 12 d'April de 2026

La violència contra les dones majors a Espanya roman, en gran manera, oculta, fora de les estadístiques oficials i del focus mediàtic, malgrat que constituïx un problema estructural que s'agreuja amb l'envelliment de la població. Expertes i organitzacions socials alerten que **moltes d'estes situacions no es reconeixen com a violència de gènere**, la qual cosa limita la seua detecció i resposta institucional.

La legislació vigent, com la Llei orgànica 1/2004, va suposar un avanç decisiu en abordar la violència exercida per parelles o exparelles, però no va ser prou avançada perquè va excloure altres situacions que també constituïxen violència de gènere, deixant **sense protecció** a una altra mena de víctimes. Per exemple, tota la violència que ocorre en les relacions esporàdiques, o, en este cas, maltractaments en els quals l'agressor és un fill, un familiar o una persona cuidadora o altres. Estes agressions solen classificar-se com a violència intrafamiliar o maltractament a persones majors, la qual cosa diluïx la seua dimensió de gènere. En els últims dies, servicis socials i fonts policials han intervingut en casos d'agressions físiques, violència psicològica continuada i situacions d'abandó, que rares vegades es classifiquen com a violència masclista.

Les dades internacionals reforcen la magnitud del problema. L'Organització Mundial de la Salut estima que **una de cada sis persones majors** patix algun tipus d'abús, amb un major impacte en les dones. A Espanya l'IMSERSO realitza campanyes constants per a previndre **els maltractaments** a les persones majors.

Diversos estudis científics, com els publicats en *The Lancet Global Health*, evidencien que **l'abús en la vellesa** té conseqüències directes en la salut física i mental, la qual cosa augmenta el risc de depressió, deteriorament cognitiu i fins i tot mortalitat prematura. Estes investigacions també assenyalen que la detecció precoç mitjançant servicis sanitaris millora significativament la protecció de les víctimes.

Les formes de violència són múltiples –psicològica, econòmica, física o per negligència– i **solen romandre ocultes sota dinàmiques familiars**. La dependència de l'agressor, l'aïllament social i la por de denunciar reforcen el silenci. Organismes internacionals com ara Nacions Unides recomanen ampliar els marcs legals, millorar la recollida de dades i enfortir xarxes comunitàries per a previndre estes situacions.

Reconéixer que la violència masclista no desapareix amb l'edat o que no es limite només en parelles o exparelles resulta clau per a avançar cap a polítiques inclusives. La invisibilitat d'estes dones no sols limita la seua protecció, sinó que revela un deute social pendent: garantir que totes les víctimes, independentment de la seua edat, siguen reconegudes, protegides i escoltades.

Imatge: Freepik

Este article va ser publicat per primera vegada en

Diario Feminista el 6 d’abril de 2026